

en forhøjet Brændevinsafgift. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) udviklede, at Vintolden vil blive saa forskrækkelig høj. Han gjorde op, hvor stort et Procentantal af Værdien det er — jeg husker ikke, hvor mange Procent, jeg tror, han kom til 90 pCt. ved at regne Stempel-skatten med. Han regnede imidlertid med Prisen paa Afsætningsstedet. Men det gaar jo ikke an. Naar Talen er om de Varer, der indføres fra Østasien, gennem Østasiatisk Kompagni, regne vi ikke med Varens Pris paa Japan eller i Kina eller Indien. Tolden maa regnes efter Prisen paa Toldklaringsstedet, Indførselsstedet, og saa kan man ikke komme til saa høje Procenttal. Prisen paa Afsætningsstedet have vi ikke noget at gøre med.

Den højtærede Finansminister gjorde i Gaar Rede for, at med denne Stempel-skat kommer man dog ikke højere op i Skat efter Værdi paa den Slags Varer, end vi allerede nu ere med Brændevinsafgiften. Ja, denne er endog procentvis højere, end Skatten efter Stempelskattens Indførelse vilde blive paa alle de her omhandlede Varer, og Skatten paa bajersk Øl er omtrent noget lignende. Naar nu det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) var saa ivrig for at faa Brændevinsafgiften forhøjet, maa det ærede Medlem være forvisset om, at den danske Rigsdag aldrig gaar med til det, naar man samtidig nægter det her foreliggende Forslag. Nægter man en tilsvarende Skat paa de Varer, der omhandles deri, saa er det ikke værd at tale om Forhøjelse af Brændevinsafgiften. Den Vej er ufremkommelig; det maa enhver kunne sige sig selv.

Jeg skal til Slut anbefale alle de foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Jeg venter ikke uforandret Vedtagelse, det vilde være for meget forlangt, men hvad jeg gerne vilde vente, er, at de ville faa en velvillig Behandling i Udvalget og en Behandling, der stiler mod at naa en virkelig Løsning af disse Spørgsmaal.

Johansen: Jeg vilde allerhelst være fri for Skat i det hele taget, og jeg tror, at mange vilde slutte sig til den Tanke, hvis den lod sig gennemføre. Men der stilles jo saa store Krav til Statskassen paa saa mange Omraader, at jeg meget

godt indser, at det hører til Umulighederne at blive fri for Skat. Naar man derfor skal beskatte, forekommer det mig, at den Grundsætning, som gennem Tiderne er slaaet fast, at man skal tage Skatten, hvor Skatteevnen er, er rigtig, og teoretisk set er man ogsaa enig herom. Men saa snart man kommer til den praktiske Udførelse, holder Enigheden op.

Nu hørte vi i Gaar det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) udtale, at de indirekte Skatter ere gode Skatter, og at det var ikke værd at gøre saa mange Ophævelser over den Smule Nedgang, man har forlangt paa Petroleum, det var vistnok blot noget, man brugte i Agitationen. Dersom det kun drejede sig om dette ene, Nedsættelse af Tolden paa Petroleum, kunde jeg være enig med ham. Det ærede Medlem nævnte, tror jeg, ogsaa Nedsættelsen af Tolden paa Kaffe, og dersom det kun drejede sig om de to Poster, kunde jeg være enig med ham. Men det er saa langt fra Tilfældet, at man kan nøjes med at regne med saadanne enkelte Poster. Der er jo ved den indirekte Beskatning det, at den slaar haardest nedadtil, og det vil derfor være af Betydning at faa den lagt om, saaledes at ogsaa den kommer til at staa nogenlunde i Forhold til den Evne, Folk sidde inde med. Det gør den jo langt fra, som Forholdene nu ere. Det er vel rigtigt, at disse mange smaa Skatter fylde, og at det er noget, der topper op i Statskassen, men at de ere retfærdige, kan jeg ikke indse, og jeg synes, det er et forældet Standpunkt, som vi maa se at komme bort fra, jo før jo heller. Thi det er ingenlunde bare Kaffe og Petroleum, det drejer sig om. Man kan undersøge, hvor meget en Arbejdsmand maa give i Skat i Forhold til, hvad han tjener. Nu har jeg nok lagt Mærke til, at der under disse Dages Forhandlinger er sagt, at det var noget, man saadan kunde stille op, men man kunde ikke komme til noget tilnærmelsesvis bestemt Resultat. Der har været gjort Forsøg derpaa adskillige Gange, og det af Mænd, hvis Evne til at løse en saadan Opgave jeg har stor Tillid til. Jeg kunde nævne Mænd som Falbe Hansen og Kaptajn la Cour i Lyngby. De to Mænd have under Landhusholdningsselskabets Medvirken for-